

A Comparison of Storytelling Techniques Adopted by Some Leading Short Story Writers of Modern Tamil Literature

Meenakkanni Manikum
mmmanogaree@gmail.com
Mauritius

=====

This paper presents a focused comparison of storytelling techniques adopted by some leading short story writers of Modern Tamil Literature. The authors under study in this brief article include Kalki, Pudumaipithan, Arignar Anna, and Jeyakanthan.

The article includes sections on Definition of Short Story, likely contents of short story, techniques adopted in short stories, general characteristics of style adopted in short stories by leading short story writers. The article identifies the techniques described and demanded in tradition ancient grammars such as Pavananthi's *Nannool*.

As already mentioned, the paper presents a succinct comparison of some of the leading short story writers. For each author under discussion, the specific techniques adopted by them with clear examples for some of their selected stories are presented. For example, the techniques of Arignar Anna adopted by him in several of his stories include direct and straightforward starting of the story without any background information (and this creates great expectation in the readers), First Person narrating style, flash back, using symbols, etc. On the other hand, other short story writers have developed their own individual techniques.

In other words, what we notice is that in addition to creative imagination in creating events and characters, contents, themes and style of language, the authors also work on creating new techniques distinct from other authors. We also notice and admire how over a thousand years ago a Tamil grammarian (Pavananthi) defined, listed, and described storytelling techniques.

1.0. சிறுகதை-வரையறை

கதை என்னுஞ் சொல், கதைத்தல் என்பதிலிருந்து பிறந்த சொல்லாகும். கதைத்தல் என்பது தல் விகுதி கெட்டுத் கதை என்று நின்றது. இதுவே காதை என முதல் நீண்டது. கன்ன பரம்பரை கதை. செவி வழியாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த கதைகளே பிறகு ஏட்டில் எழுதுகின்ற நிலை உருவாயிற்று. கதை சுருங்கியவுடன்- அதற்குச் சிறுகதை என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. சிறுகதை ஆசிரியரை மூன்று வகைக்குள் அடக்கலாம். பழைமையைப் பேணிப் புனைபவர், முழுதும் புரட்சியினையே புனைபவர், சிந்தனையைத் தூண்டிச் சிந்திக்கச் செய்யும் வகையில் புனைபவர் என்று மூவகையினர் ஆவர். ¹

1.1 சிறுகதையின் இலக்கணம்

சிறுகதை அளவில் சிறிதாக இருக்க வேண்டும் என்பர். அது, ஒருமுறை உட்கார்ந்து படித்து முடித்துவிடக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். சிறுகதை என்ற வடிவம் தன்னளவில் முழுமை பெற்ற ஒரு தனிப் பிண்டம். எந்த உணர்ச்சியை அல்லது கருத்தை அது தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறதோ, அதைப் படிப்பவரின் நெஞ்சில் மின்வெட்டைப் போல் பாய்ச்சும் ஆற்றல் சிறுகதைக்கு வேண்டும் என்பர் கதை ஆசிரியர்கள். சுருக்கமும் செறிவும் சிறுகதையின் முக்கியப் பண்புகள் என்று ஜேம்ஸ் கூப்பர் லாரன்ஸ் கருத்துரைந்துள்ளார்.

1.2. சிறுகதைப் பொருள்

சிறுகதை ஆசிரியர்கள் தாம் கண்டு கேட்டது மட்டுமன்றிக் காணாததையும் கற்பனையில் கண்டு, தங்கத்துக்குச் செம்பு சேர்ப்பது போல் சேர்த்து மெருகூட்டுகிறார்கள். பெரும்பாலும் இலக்கியங்கள் சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியே.² சிறுகதைகளும் இதற்கு விதி விலக்கல்ல. ஆசிரியர்கள் தங்களைச் சற்றி நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூர்ந்து கவனித்து அவற்றைக் கதைப்படுத்துகின்றனர்.³ சிறுகதைகளில் பேசப்படும் கருப்பொருள்கள் என்பன 1. தனிமனிதச் சிக்கல், 2. குடும்பச் சிக்கல், 3. சமூகச் சிக்கல், 4. பொருளாதாரச் சிக்கல், 5. நாட்டு விடுதலை முதலியவை ஆகும்.⁴

1.3. சிறுகதை உத்திகள்

சிறுகதை சிறப்பாக அமைய நடைத் தெளிவு, சிறந்த பாத்திரப் படைப்பு, வடிவச் செம்மை போன்றவை முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு படைப்பாளரை மற்றொரு படைப்பாளரிடமிருந்து தனித்து இனங்காட்டுபவை அவர்கள் கையாளும் படைப்பாக்க உத்திகளே ஆகும்.

1.4. நடை

“நடை ஓர் ஆசிரியரின் மேற்சட்டை போன்றது அன்று; உடம்பின் தோல் போன்றது” என்று கூறுவார் கார்லைல். “நல்ல நடையானது படிப்பவரைக் கடைசி வரை சலிப்புட்டாமல் தன்னோடு இழுத்துச் செல்ல வேண்டும்,” என்கிறார் பிளாபர் என்ற மேனாட்டுப் படைப்பாளி. தமிழ்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் வ.வே.சு.ஐயர், மு.வரதாசன், அறிஞர் அண்ணா, கல்கி, ஜெயகாந்தன், புதுமைபித்தன், அகிலன் போன்றோர் தங்களுக்கென்று தனித்துவ நடையைக் கையாண்டுள்ளனர்.

அடிகுறிப்புகள்

1. புதுமைப்பித்தன் சிறுகதைகள் – ஓர் ஆய்வு – புலவர் வெற்றியழகன் – ப. 2.
2. தமிழிலக்கிய வரலாறு – அ.ஜெயம் – ப. 1
3. ஆய்வுக் கட்டுரைகள் – சிறுகதை – முனைவர் இரா.பிரேமா – ப.15
4. ஆய்வுக் கட்டுரைகள் – சிறுகதை – முனைவர் இரா.பிரேமா – ப.15

2.0. ஒப்படைப்பின் தலைப்பு விளக்கம்

“நுதலிப் புகுதல்¹ ஒத்துமுறை வைப்பே²
தொகுத்துச் சுட்டல்³ வகுத்துக் காட்டல்⁴
முடித்துக் காட்டல்⁵ முடிவுஇடம் கூறல்⁶
தான்எடுத்து மொழிதல்⁷ பிறன்கோள் கூறல்⁸
சொற்பொருள் விரித்தல்⁹ தொடர்ச்சொல் புணர்த்தல்¹⁰
இரட்டுற மொழிதல்¹¹ ஏதுவின் முடித்தல்¹²
ஒப்பின் முடித்தல்¹³ மாட்டுஎறிந்து ஒழுகல்¹⁴
இறந்தது விலக்கல்¹⁵ எதிரது போற்றல்¹⁶
முன்மொழிந்து கோடல்¹⁷ பின்னது நிறுத்தல்¹⁸
விகற்பத்தின் முடித்தல்¹⁹ முடிந்தது முடித்தல்²⁰
உரைத்தும் என்றல்²¹ உரைத்தாம் என்றல்²²
ஒருதலை துணிதல்²³ எடுத்துக் காட்டல்²⁴
எடுத்த மொழியின் எய்த வைத்தல்²⁵
இன்னது அல்லது இதுவென மொழிதல்²⁶
எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல்²⁷
பிறநூல் முடிந்தது தான்உடன் படுதல்²⁸
தன்குறி வழக்கம் மிகஎடுத்து உரைத்தல்²⁹
சொல்லின் முடிவின் அப்பொருள் முடித்தல்³⁰
ஒன்றின முடித்தல் தன்னினம் முடித்தல்³¹
உய்த்துஉணர வைப்பு³² என உத்தி எண்நான்கே”¹

என்று பவணந்தி முனிவர் இயற்றியருளிய நூலாசிரியரின் உத்திகள். இவற்றையொற்றி ஆசிரியர்கள் பற்பல வகையான இலக்கியப்படைப்புகளை எழுதி கொண்டு வரலாம்.

இதனால், எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒப்படைப்பின் தலைப்பு என்பது மொரீசியசு பல்கலைக்கழகம் அளித்துள்ள முதுகலை படிப்பின் பாடத்திட்டத்தின்கண் வரும் சிறுகதைதொகுப்பின் ஆசிரியர்கள் தங்கள் கதைகளையும் அவற்றுடைய கருகளையும் சரியான முறையில் வெளிப்படுத்த பயன்படுத்தும் உத்திகளைப் பற்றி ஆகும். அப்பல வகையான இலக்கிய உத்திகளைக் கொண்டததின் வாயிலாகத்தான் சிறுகதைக்கு அலங்காரங்கள் பலவற்றைக் கிட்டுள்ளன என்று சொல்லலாம்.

இந்தத் தலைப்பைக் கொண்டு ஆராயும்போது சிறுகதைகளை எங்ஙனம் அலங்காரப்படுத்துவதும், அதனை வைத்து மூலகருத்துக்களை எப்படி செழிக்க வைப்பதுக்கூட தெரிந்து, பிற்கால ஆசிரியர்கள் எழுதும் சிறுகதைகளை ஆராய்ந்த உத்திகளின் வழியாக சிறப்பாக அமைத்து விடலாம் என்று சொல்லலாம்.

2.1. ஒப்படைப்பின் எல்லை

கதை ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தும் உத்திகளை ஆராய்வதற்கு கல்கி எழுதிய பிரபல நட்சத்திரம், புதுமைபித்தன் படைத்த சாப விமோசனம், ஞான குகை, வாடா மல்லிகை, ஒரு நாள் கழிந்தது, சிற்பியின் நரகம் ஆகியவையும் அறிஞர் அண்ணாவின் பலாபலன், ரொட்டித் துண்டு, குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்தினார், குற்றவாளி யார்?, கடவுள் தண்டிப்பார் ஆகியவையும் கவிஞர் ஜெயகாந்தன் இயற்றிய சாந்தி பூமி, கண்ணன் பிறந்தான், பிழைப்பு, போர்வை, தாலாட்டு என்னும் குறிப்பிட்ட சிறுகதைகள் எல்லாம் பொறுக்கிக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

2.2. ஒப்படைப்பின் அமைப்பு

சிறுகதை உத்திகளைப் பற்றிய இவ்வொப்படைப்பில் ஐந்து இயல்கள் உள்ளன.

2.2.1. இயல் 1

முதல் இயல் சிறுகதையைப் பற்றி முன்னுரை ஒன்று இயற்றப்பட்டுள்ளது.

2.2.2. இயல் 2

இவ்வியல் ஒப்படைப்பின் விவரங்களான தலைப்பு விளக்கம், எல்லை, அமைப்பு ஆகியவை வைத்து அமைந்துள்ளது.

2.2.3. இயல் 3

இந்த மூன்றாம் இயல் கதை ஆசிரியர்களைப் பற்றிய சிறு குறிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது.

2.2.4. இயல் 4

நான்காம் இயல் சிறுகதை ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்துகின்ற இலக்கிய உத்திகளைப் பற்றியது.

2.2.5. இயல் 5

இவ்வியல் கடைசியானதொன்றாகும். இதில் ஒப்படைப்பின் முடிவுரையும் துணை நூற்பட்டியலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

அடிசூறிப்புகள்

1. நன்னூல் – பவணந்தி முனிவர்- முனைவர் ச. திருஞானசம்பந்தம்- ப.14

3.0. புதுமைபித்தன்¹

இவரது இயற்பெயர் சொ. விருத்தாசலம். 'புதுமைப்பித்தன்' என்ற புனைப்பெயரில் கதைகளை எழுதி வந்தார். பிற்கால எழுத்தாளர்கட்கெல்லாம் முன்னோடியாகவும், தன் பெயருக்கேற்பக் கண்டதைக் குறைவின்றி அஞ்சாது உரைக்கும் கலைத்திறத்தைத் தமிழ்க் கதைகளில் உலவவிட்டுக் கதைப்போக்கிலும், பொருளிலும் புரட்சி ஏற்படுத்தியவர். இவரது கதை கூறும் திறம் நோக்கி இவரைச் 'சிறுகதை மன்னன்' என்றும் 'தமிழ்நாட்டின் மாப்பஸான்' என்றும் புகழ்ந்து பாராட்டியுரைத்துள்ளனர். "காவியத்துக்குக் கம்பன், கவிதைக்குப் பாரதி எனில் சிறுகதைக்குப் புதுமைபித்தன்" என்று ஜெயகாந்தன் இவரைப் பாராட்டியுள்ளார். சமூகத்தின் நெஞ்சிலே ஆணி அடிக்கிற கேள்விக்குறிகளே புதுமைபித்தனின் கதைகள் என்பர் திரு. சோமு அவர்கள்.

3.1. கல்கி²

திரு வி.க. அவர்களின் அன்பிற்குரிய மாணாக்கர் திரு. கல்கி ஆவார். இவரது இயற்பெயர் ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகும். இவர் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்தின் ஆசான் ஆவார் என்பர். பாமர மக்களுக்கேற்ற எளிய, இனிய நடையில் கதை புனையும் ஆற்றல் பெற்றவர். இவரது கதைகள் மக்களின் தின வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைக் கருவாகக் கொண்டு விளங்குபவை.

3.2. ஜெயகாந்தன்³

தமிழ் மக்களின் இலக்கிய ரசனையையும் சிந்தனையையும் பாதித்த எழுத்தாளர்களில் ஜெயகாந்தனும் ஒருவர். இருவர் எழுதிய முதல் சிறுகதை செளபாக்கியம் என்ற இதழில், 1950 - இல் வெளிவந்தது. ஜெயகாந்தனின் சமுதாயப் பார்வையில் மார்க்சியமும் உண்டு. ஆன்மிகமும் உண்டு. எல்லா வகையான சாதி மத மாவட்ட மக்களின் பேச்சு மொழிகளையும் கையொண்டு எழுதி வெற்றி பெற்றுள்ளனர். சேரி மக்களது வாழ்க்கையை சிறந்த முறையில் படம் பிடித்துக் காட்டுவதில் வல்லவர். தாலாட்டு, திரிசங்கு சொர்க்கம், கண்ணன் பிறந்தான், போர்வை, பிரம்ம உபதேசம் போன்றவை சிறந்த கதைகளாகும். சுந்தர காண்டம் புதினத்திற்குத் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் ராஜராஜ சோழனே விருதும் கிடைத்தன. கடந்த ஓரிரு ஆண்டுகளாக சாகித்திய அக்காதெமியின் உயர் சிறப்பிற்குரிய பெல்லோசிப் என்ற இடத்தையும் பெற்றுள்ளார்.

3.3. அறிஞர் அண்ணா⁴

இவர் நாடறிந்த நல்ல பேச்சாளர். எழுத்தாற்றல், பேச்சாற்றல் இரண்டும் கைவரப் பெற்றவர். தமிழ்த் தென்றல் திரு. விக. வைப் போல் அனைத்து மேடைகளிலும் அழகு தமிழில் பேச முடியும் எனக் காட்டியவர். விடுதலை, திராவிட நாடு, நம்நாடு, காஞ்சி முதலிய இதழ்களில் பணியாற்றியவர். மேலும், படைப்பாற்றல் மிக்க அண்ணா சொமியன், சமதர்மன், சம்மட்டி, ஒற்றன், ஆணி, பரதன் என்ற புனை பெயர்களில்

நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார். இவற்றோடு குற்றவாளி யார்?, கடவுள் தண்டிப்பார், பலாபலன் மற்றும் புலிநகம், பவழ பஸ்பம் போன்ற சிறுகதைகளையும் அவர் படைத்துள்ளார் என்று அறியப்படுகிறது.

அடிசூறிப்புகள்

1. www.tamilvu.org – முனைவர் இரா.பிரேமா – சிறுகதை
2. தமிழிலக்கிய வரலாறு – அ.ஜெயம் – ப. 324
3. தமிழிலக்கிய வரலாறு – அ.ஜெயம் – ப. 327,
<https://ta.wikipedia.org/wiki/> - ஜெயகாந்தன்
4. www.tamilvu.org – Tamil Virtual Academy

4.0. ஜெயகாந்தன்

ஜெயகாந்தன் 'கலை கலைக்காகவே' என்ற நோக்கம் உடையவர் அல்லர். 'கலை வாழ்க்கைக்காக' என்ற நோக்கமுடையவர். ஒருபிடி சோறு, இனிப்பும் கரிப்பும், தேவன் வருவாரா, சுமைதாங்கி, உண்மை சுடும், சுயதரிசனம் என்ற தொகுதிகளில் உள்ள சிறுகதைப் படைப்புகளில் முக்கியமாக வாழ்வியல் போராட்டங்கள், வர்க்க முரண்பாடுகள் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. ஏழைகளுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் இறைவனால் உருவாக்கப்படுவன அல்ல. மனிதனால் விளைவன என்று வர்க்கப் பேதத்தைத் தம்முடைய கதைகளில் அடையாளம் காட்டுகிறார். ஜெயகாந்தன், தம் படைப்பாக்க நோக்கிற்கேற்பத் தம் நடையையும், படைப்பாக்க உத்திகளையும் அமைத்துக் கொண்டுள்ளார்.

- நடை

ஜெயகாந்தனின் நடை கருத்தாழம் மிக்கது; விறுவிறுப்பானது; வேகமானது; கவர்ச்சியான உணர்ச்சித் துடிப்புள்ள தம் நடையின் மூலம், அவர் வாழ்வின் அவஸ்தைகளை - முக்கியமாக அவலங்களை மனத்தில் பதியும் முறையிலே சித்திரித்துள்ளார். அதாவது, இவருடைய நடை, படிப்பவரிடத்து அவர் ஏற்படுத்த விரும்பிய உணர்வை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. ஜெயகாந்தன் நடை உரத்துப் பேசும் நடை. ஆனாலும், அதில்

ஓர் இனிமை இருக்கிறது. மிக வலுவாய் முடுக்கிவிட்ட தந்தியில், கனமான வில்லிமுப்பால் வரும் நாதம் போல் மிடுக்காய்ச் செல்கிறது அவருடைய நடை. தந்தி அறுந்துவிடுமோ என்று நாம் அஞ்ச வேண்டியதில்லை. அறாத பேருறுதி அதற்கு இருக்கிறது. ஜெயகாந்தன் பலரும் பயன்படுத்தத் தயங்கும் சொற்களைத் தம் நடையின் ஊடே அங்கங்கே எடுத்தாண்டுள்ளார். அவர், பல இடங்களில் பேச்சுத் தமிழை எடுத்தாண்டுள்ளார். அதைப் பற்றி அவர் கூறும் போது, 'பிறந்த குழந்தையின் உயிர்தான் சுத்தம் ; உடம்பு அல்ல. அதுமாதிரி என்னிடம் பிறக்கிற கதைகள் இலக்கியச் சுத்தம் உடையவை. மொழிச் சுத்தம் உடையவை அல்ல. என் கதைகள் நஞ்சுக் கொடியோடு, நாற்ற நீரோடு, உதிரக் காட்சியோடு, உரத்த குரலுடன் பிறக்க வேண்டும் என்று நான் எண்ணுகிறேன்' என்று கூறியுள்ளார்.

ஜெயகாந்தன் கையாளும் தொடர்கள் மிக நீண்டவை. அந்த நீண்ட தொடர்கள் சொல்லப்படும் செய்திகளுக்கு ஒரு செறிவையும், குவிமையத்தையும் கொடுத்து வாசகர்களைக் குறிப்பிட்ட நோக்கு நிலைக்கு இழுத்துச் செல்ல உதவுகின்றன. ஜெயகாந்தன் நடையின் மற்றொரு சிறப்பு தர்க்க வாத முறையாகும். காரண காரிய முறைப்படி அமைந்த வேகமான விவாதமும், இடையிடையே பொறி பறப்பது போன்ற சிந்தனைகளும், புதுமையாகப் புகுத்தப்பட்ட சொற்பிரயோகமும் 'இது ஒரு தனி நடை' எனப் பிரகடனப் படுத்துகின்றன.

அக்கினிப் பிரவேசம் கதையில், கதைநாயகி மழையில் நனைந்து, பேருந்து நிறுத்தத்தில் நிற்பதை வர்ணிக்கும் போது இவருடைய நடை வழக்கமான நடையிலிருந்து வேறுபட்டுள்ளது. '...புதிதாய் மலர்ந்துள்ள ஒரு புஷ்பத்தின் நினைவே வரும். அதுவும் இப்பொழுது மழையில் நனைந்து ஈரத்தில் நின்று நின்று தந்தக் கடைசல் போன்ற கால்களும், பாதங்களும் சிலிர்த்து, நீலம் பாரித்துப் போய், பழந்துணித் தாவணியும் ரவிக்கையும் உடம்போடு ஒட்டிக்கொண்டு சின்ன உருவமாய்க் குளிரில் குறுகி ஓர் அம்மன் சிலை மாதிரி அவள் நிற்கையில் அப்படியே தூக்கிக்கொண்டு போய்விடலாம் போலக் கூடத் தோணும். 'இப்படி இந்நடை இலக்கியப் பாங்காக அமைந்துள்ளது. சென்னையை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இவருடைய பல கதைகளில் சென்னைப் பேச்சுத் தமிழ் இடம்பெற்றுள்ளது. பார்ப்பனக் குடும்பத்தைப் பற்றிய கதைகளில் பார்ப்பனத் தமிழ் இடம்பெற்றுள்ளது.

சில இடங்களில் ஜெயகாந்தன் நடையில் தத்துவப் பாங்கும் உள்ளது. சான்றாக ஒன்றைக் காணலாம். 'ஆயிரம் விழுதுகள் இருக்கட்டுமே, ஒரு மூலமரம் தழைக்க முடியுமா' என்றும், 'பாவம் மனிதர்கள்! சாவு வரும் வரை, அதற்குள் செத்து விடமாட்டோம் என்று நம்பி, சாவு விரித்த வலையில் நடந்து கொண்டே செல்கிறார்கள். பிறகு என்றோ ஒரு நாள் மரணம் என்னும்

மாய நிழலாட்டத்தின் கீழே சிக்கி மறைந்து விடுகிறார்கள்' என்றும் ஆலமரம் கதையில் நிலையாமைத் தத்துவத்தைப் பேசியுள்ளார்.

- முரண்

ஜெயகாந்தன் கதைகளில் முரண் என்ற உத்தி பரவலாகக் காணப்படுகிறது. அதாவது, எந்த ஒரு வாழ்வியல் பிரச்சினையையும் உடன்பாடு, எதிர்மறை என்ற இரு நோக்குகளில் தம் கதைகள் மூலம் பார்த்துள்ளார் ஜெயகாந்தன். ஒருவருக்கு உடன்பாடாக இருக்கும் ஒன்று இன்னொருவர் வாழ்க்கைக்குப் பொருந்தாது போய்விடும். அவரவருக்கு எந்தக் கருத்தோட்டம் ஏற்படையதோ, அதன்படி வாழ்வது அவரவர்களுக்குப் பொருந்தும். அதை வற்புறுத்தச் சமுதாயத்தில் யாருக்கும் உரிமை இல்லை. ஒருமித்த கண்ணோட்டம் என்பதை மனிதர்களிடையே காணாதல் இயலாது என்பதைத் தம் சில படைப்புகளின் மூலம் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார் ஜெயகாந்தன்.

இருளைத் தேடி என்ற கதையில் இருவேறு பெண்களைப் படைத்துள்ளார். ஒரு பெண் இருளில் தொழில் நடத்துபவள். மற்றொரு பெண் இருளில், ஒளி நிறைந்த மின் விளக்கு முன்னால் நிர்வாணமாக நிற்பவள். அவளைப் பார்த்துப் பல ஆண்கள் சித்திரம் வரைவர். இதை அவள் ஒரு தொழிலாக மட்டுமன்றிக் கலைப்பணியாகவும் நினைக்கிறாள். இரண்டு பெண்களும்

இருளில் தொழில் செய்தாலும் இருவரின் நோக்கங்களும் வேறு என்று காட்டுகிறார் ஜெயகாந்தன். இவை, ஒரே கதைக்குள் படைக்கப்பட்ட இரு முரண்பட்ட பாத்திரங்களாகும்.

ஜெயகாந்தன் இரு மாறுபட்ட அல்லது முரண்பட்ட கதைக் கருக்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கதைப்படுத்துவதும் உண்டு. அதற்கு யுகசந்தி, உடன்கட்டை, ஆளுகை, பிம்பம் என்ற கதைகளைச் சான்றுகளாகச் சுட்டலாம். யுகசந்தி கதையில், விதவை மறுமணத்தை வற்புறுத்தும் ஜெயகாந்தன். அதே தொகுதியில் உடன்கட்டை கதையில், மணமகன் திருமணத்திற்கு முன் இறந்துவிட, கதைநாயகி அவனுக்காக விதவைக் கோலம் பூணுவதாகக் காட்டுகிறார். இரண்டு கதைகளையும் அடுத்தடுத்துப் படிக்கும் வாசகர்கள், ஆசிரியர் எக்கருத்துத் தளத்தில் இயங்குகிறார் என்று புரிபடாமல் திணறுவர். யாருக்கு எது சரி என்று தோன்றுகிறதோ அதை அப்படியே செய்ய விடுவதுதான் நல்லது. கணவனை இழந்த பெண் மறுமணம் செய்ய விரும்பினாலும் கைம்மைக் கோலம் பூண்டாலும் அது அவளுடைய தனிப்பட்ட அல்லது மனம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாகும். சமூகம், அவர்கள் மீது தன் கருத்தைத் திணிக்கக் கூடாது என்பதே ஜெயகாந்தனின் வாதம். அதேபோல், பிம்பம், ஆளுகை என்ற கதைகள் சமூக முரண்களுக்குக் காட்டுகளாக அமைகின்றன. பிம்பத்தில், கணவனை இழந்த பெண் 10 ஆண்டுகளாகியும் அவனை மறக்க இயலாது மறுமணம்

செய்துகொள்ள மறுப்பதும், ஆளுகையில், மனைவியை இழந்த ஆண் ஒரே மாதத்தில் மறுமணம் செய்து கொள்வதும் சுட்டப்படுகிறது. இதுவும் அவரவர் மனப்பக்குவத்தையும் தேவையையும் குறித்த ஒன்று என்று ஜெயகாந்தன் சுட்டிக் காட்டுகிறார். இப்படி வாழ்வியல் முரண்களை, முரண் உத்தியாகத் தம் கதைகளில் அவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

4.1. அறிஞர் அண்ணா

- அறிமுகத்தொடக்கம்

கதை மாந்தரின் தனிவாழ்வையும் சிறப்பியல்பையும் எடுத்துரைக்கும் வகையில் அமையும் கதைகளில் அண்ணா நேரடியாகக் கதைமாந்தரைக் காட்டி, (அறிமுகப்படுத்தி) கதையைத் தொடங்குகிறார். ராஜபார்ட் ரங்கதுரை அவ்வகைக் கதைகளுள் ஒன்று. மற்றொன்று சமூக சேவகி சாருபாலா. செவ்வாழைத் தொகுப்பினூடான இவ்விருக் கதைகளின் தொடக்கங்கள், கதாப்பாத்திரங்களை முன்னதாகவே அறிமுகம் செய்துவைக்கின்றன.

- நேரடித் தொடக்கம்

அறிஞர் அண்ணா சில கதைகளில் எடுத்தஎடுப்பிலேயே நேரடியாகக் கதைக்குள் நுழைந்து விடுகிறார். இம்மாதிரியான நேரடித்தொடக்க முறை

நல்லமுறை என்பது பொதுவானக் கருத்து. அவ்வகையில், செவ்வாழைக் கதைத்தொகுப்பில் சோணாசலம் என்னும் கதை அமைந்துள்ளது.

- கூற்றுமுறைத் தொடக்கம்

கதையாசிரியரோ கதைமாந்தரோ கூறுவது போல் எழுதப்படும் கதைகள், தன்னை நிலையில் (First Person) தொடக்கம் பெறுவதில்பு. இவ்வகையிலான தொடக்கங்கள், விரைவில் கதையைப் படைப்பவருக்கும், படிப்பவருக்கும் இடையே ஒரு நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடி கதைப் பொருளினூடான கதைச் சிக்கலை நேரடித் தலைப்பாகக் கொண்டு அண்ணாவின் செவ்வாழை, சூதாடி போன்ற கதைகள் அமைகின்றன.

- பின்னோக்கு (flash back)

கதாப்பாத்திரங்களின் நினைவோட்டங்களுக்கும், மன எழுச்சிகளுக்கும் முக்கியத்துவம் தந்து எழுதப்பெறும் உத்தியான பின்னோக்கு (நினைவோடை) என்பதை நவீன சிறுகதையானது, அதன் துவக்கக் காலத்திலிருந்தே மிகச் சகஜமாகப் பயன்படுத்தி வருகிறது. தமிழின் மிகச்சிறந்த கதைகள் எனப்படுபவை எல்லாம் ஏதோ ஒருவிதத்தில் அத்தகைய மனநகர்வுகளையும் அதன் முரண்களையும் துல்லியமாக எழுத்தில் பிரதியெடுக்கவேன செய்யப்பட்ட முயற்சிகளே என்ற மோகனரங்களின் கூற்று இதனை மெய்ப்பிப்பதாக அமைகின்றது. மேலும்

இவ்வுத்தி கனவு நிலையின் போதும், கதைமாந்தரின் பழைய நினைவுகளை வெளிக்காட்டும் போதும் கதையாசிரியர் கூற்றிலோ, கதை மாந்தர் கூற்றிலோ கூறப்படும். இதனையே சிறுகதை மன்னன் என்று அழைக்கப்பட்ட புதுமைப்பித்தன் பின்பாய்ச்சல் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

- குறியீடு (symbol)

ஒரு கலைப்படைப்பில் எல்லாவற்றையும் வெளிப்படையாகக் கூறாமல், சிலவற்றைக் கற்பவரே உணரும் வகையில் குறிப்பால் புலப்படுத்தும் உத்தி முறையே குறியீடு. இது நிறுவப்பெற்று வந்த குறியீடுகள் (Established Symbols) ஆசிரியராலேயே படைக்கப்படும் குறியீடுகள் (Created Symbols) என இருவகைப்படும். இதில் அறிஞர் அண்ணாவின் சிறுகதைகள் இவ்விரண்டு வகை குறியீடுகளையும் பெற்றுள்ளன.

4.2. புதுமைப்பித்தன்

- நகைச்சுவை

புதுமைப்பித்தன் கதைகளில் இடம்பெறும் கிண்டல்கள் வெறும் விகடத்திற்காக எழுதப்பட்டவை அல்ல. அவை அவரது விமரிசனப் பாணியாக வெளிப்படுகின்றன. அதாவது, புதுமைப்பித்தனின் சமூக

விமரிசனங்கள் எள்ளல், பகடி, அங்கதம், நக்கல் என்ற வடிவங்களில் வெளிப்படுகின்றன.

“பசி ஐயா பசி! பத்தும் பசி வந்திடப் பறந்துபோம் என்று வெகு ஓய்யாரமாக உடம்பில் பிடிக்காமல் பாடுகிறீர்! அங்கு நீர் ஒரு நாள் இருந்தால், உமக்கு அடி வயிற்றிலிருந்து வரும் அதன் அர்த்தம் தெரியும்” என்று பசிக் கொடுமையைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார் புதுமைப்பித்தன். மற்றோர் இடத்தில் இன்னும் எள்ளல் தொனியுடன் கீழ்க்கண்டவாறு எடுத்துரைக்கின்றார். இருட்டில் விபசாரம் நடப்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, “நாசுக்காகக் கண்ணை மூட வேண்டாம். நீங்கள் போட்டிருக்கிறீர்களே பாப்ளின் ஷர்ட்டு, உங்கள் ஷெல் ஃப்ரேம் கண்ணாடி எல்லாம் அவர்கள் வயிற்றில் இருக்க வேண்டியதைத் திருடியதுதான்”.

- சொல்லாட்சி

ஆராய்ந்து, தேர்ந்த சொற்களைப் புதுமைப்பித்தன் பயன்படுத்தியுள்ளார். சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்ற விதத்தில், அவரது அறிவும் ஆற்றலும், மொழி ஆளுமையும் வெளிப்படுகின்றன. வாடாமல்லிகை என்ற கதையில் விதவைப் பெண் சரசுவை அறிமுகப்படுத்தும் போது அவர் எடுத்தாளும் சொற்கள் மிக அழுத்தமாக அந்தப் பாத்திரத்தை மனத்தில் பதிய வைக்கின்றன.

“அவள் பெயர் ஸரஸு; ஒரு பிராமணப் பெண். பெயருக்குத் தகுந்தது போல் இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தோ என்னவோ பதினேழு வயதிற்குள்ளேயே சமூகம் அவளுக்கு வெள்ளைக் கலையை மனமுவந்து அளித்தது, அவள் கணவனுக்குக் காலனுடன் தோழமை ஏற்பட்டு விட்டதால். அதற்குச் சமூகம் என்ன செய்ய முடியும்?”

“ஸரஸு ஓர் உலாவும் கவிதை. இயற்கையின் பரிபூரணக் கிருபையில் மலரும் பருவம்; காட்டிலே ரோஜா யாருமின்றி உதிர்ந்தால் அதைப் பற்றிப் பிரமாதமாக யாரும் கவலைப் படமாட்டார்கள்!”

ஸரஸ்வதி கல்விக் கடவுள். வெள்ளை ஆடையில் இருப்பவள். எனவே பெயருக்கேற்ப ஸரஸுவுக்கும் வெள்ளை ஆடையைச் சமூகம் கொடுத்துவிட்டதாகச் சொல்வதில் சாடலும் இருக்கிறது; எள்ளலும் இருக்கிறது.

- மொழி ஆளுமை

புதுமைப்பித்தன் எடுத்தாளும் சொற்கள் நறுக்கென்று குத்துவது போல் இருக்கும். சாட்டையடி போல் வலிக்கும். அவரது நடை செறிவான நடை. தேவையற்ற சொல் ஒன்று கூட அதில் இடம் பெறாது. சொற்களைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பொறுக்கிக் கையாள்பவர் அவர்.

4.3. கல்கி

“நல்ல நடையானது படிப்பவரைக் கடைசி வரை சலிப்பூட்டாமல் தன்னோடு இழுத்துச் செல்ல வேண்டும்,” என்கிறார் பிளாபர் என்ற மேனாட்டுப் படைப்பாளி. அப்படிப்பட்ட நடை கல்கியினுடையதாகும். மேலும், அவர் நடைத் தெளிவு, சிறந்த பாத்திரப் படைப்பு, வடிவச் செம்மை முதலியவைக் கொண்டு அவரது பிரபல நட்சத்திரம் என்கிற சிறுகதைத் தொகுப்பைப் படைத்துள்ளார் அவர்.

இது மட்டுமின்றி, கல்கியின் கைலாசமய்யர் காபரா என்ற கதையில் காணப்படும் நடை கீழ்க் காணலாம்.

“பிரசித்தி பெற்ற தமிழ் எழுத்தாளரும் பிரகஸ்பதிச் சுப்பன் என்ற புனைபெயரால் புகழ்பெற்றவருமான ஸ்ரீபிராணதர்த்தி ஹரன் இன்று காலை மரணமடைந்த செய்தியை மிகுந்த துக்கத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மயிலாப்பூரில் அவருடைய சொந்த ஜாகையில் திடீரென்று உயிர்போன காரணத்தினால் அவருடைய வருந்தத் தக்க மரணம் நேரிட்டது. அவருக்கு அந்திம ஊர்வலத்துக்கும் கணக்கற்ற ஜனங்கள் - சுமார் ஒன்பது பேர் இருக்கலாம் - வந்து கௌரவித்ததிலிருந்து இந்த எழுத்தாளர் தமிழ் வாசகர் உள்ளத்தில் எவ்வளவு மகத்தான இடத்தைப் பெற்றிருந்தார் என்பதை ஊகிக்கலாம். அவருடைய அருமையான ஆத்மா சாந்தியடைவதாக”.

இது, நகைச்சுவையும் எள்ளலும் கலந்த கல்கியின் நடையாகும்.

உணர்ச்சியைக் காட்டும் அழகான சொற்களும், கதையைச் சொல்லும்போது ஒரு வகையான கருத்து வேகமும் கொண்டு நன்னூல் சொன்ன பத்து அழகுகளையும் ஒரு வகையாகக் கொண்டு உவமை, உருவகம், குறியீடு, உரையாடல், கடிதம், போன்றவை எல்லாம் கொண்டு சிறுகதைகளில் உத்திகளாகப் பயன்படுத்துகின்றார் என்று கவனிக்கப்படுகின்றது.

5.0. முடிவுரை

இந்த ஒப்படைப்பின்கண் புதுமைபித்தன், அறிஞர் அண்ணா, கல்கி, ஜெயகாந்தன் முதலியவர்கள் இயற்றிய சிறுகதைகளில் அவர்கள் கையாளும் ஒரு சில உத்திகளைப் பற்றி சற்று அறிந்துள்ளோம். மேலும், சிறுகதையைப் பற்றிய பொதுவான செய்திகளையும் பற்றி தெரிந்து ஒரு நூலையும் இலக்கிய படைப்பையும் எழுத தேவைப்படும் நன்னூலார் கூறும் உத்திகளையும் பார்த்து அறிந்துள்ளோம் எனலாம். ஆக, சிறுகதைக்கு கருப்பொருள், நடை, பாத்திர படைப்பு, எழுத்து உத்தியாகிய அணியலங்காரங்கள், குறியீடு முதலியவை எல்லாம் மிகவும் தேவையானவை என்றும் சொல்ல வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.